

Le urăm
LA MULȚI ANI și
multe binecuvântări
celor care în săptămâna
aceasta își vor aniversa
ziua de naștere. De
asemenea, să nu uităm
să-i amintim în
rugăciunile noastre :

Să ne rugăm pentru...

- ...cei îmbrăcați azi în haine albe. Domnul să-i ajute să-și păstreze toată viața haina inimii la fel de albă precum hainele lor de azi, ascultând și făcând voia Lui în orice împrejurare.
- ...misionarii din lumea întreagă. Să-I cerem Domnului protecția Sa peste ei și biruință în lucrarea în care s-au dedicat. El să poarte de grijă tuturor nevoilor cu care se confruntă și, astfel, trecând peste orice bariere, să poată vesti Cuvântul Său cel dădător de viață.

„Te chem din toata inima mea: ascultă-mă, Doamne, ca să păzesc orânduiri Tale.” (Ps. 119:145)

Zâmbiți, vă rog...

Mulțumiți-I lui Dumnezeu pentru toate lucrurile... Păstorul unei anumite biserici obișnuia să includă întotdeauna în rugăciunea de început a serviciului divin un subiect pentru care să-I mulțumească lui Dumnezeu.

Una dintre duminici a fost însă din cale-afară de ploioasă și rece, iar cei veniți la adunarea bisericii erau foarte puțini la număr. Un mucalit a rostit printre dinți: „Sunt curios pentru ce va mulțumi păstorul nostru astăzi...” Cu fața senină și cu întreaga ființă plină de recunoștință, păstorul s-a rugat: „Doamne, Îți mulțumim că nu toate duminicile sunt ca aceasta!”

Colectivul de redacție:

Teo Laze, Dana Popa, Ramona Codrea, Andreea Homoșdean,
Isabelle Papană, Dana Cristea, Ovidiu Pușcașu

SERVICIILE BISERICII

DUMINICA : 9 - 12 Serviciu divin

18 - 20 Serviciu divin

MARȚI : 18 - 20 Seară de rugăciune

JOI : 18 - 20 Serviciu divin

VINERI: 17³⁰ - 19 Seara adolescenților

SÂMBĂȚĂ 18 - 20 Seară de tineret

Îți place să scrii? Ai poezii personale, eseuri sau mici gânduri pe care le-ai așternut cândva pe hârtie și te-ai gândit că nimănui nu-i pasă de ce ai scris tu? Nouă ne pasă! Așa că nu ezita să ne trimiți creațiile tale la adresa de e-mail buletin.duminical@yahoo.com și cele mai bune vor apărea în buletinul bisericii.

Vă stăm la dispoziție pentru nevoile dumneavoastră spirituale :

Pastor Nelu Filip : tel. 0745-306431

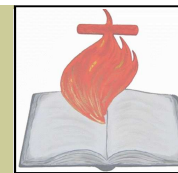
Diacon Romica Florescu : tel. 0721-644073

Prezbiter Sandu Guler : tel. 0722-510842

Diacon Paul Moldovan : tel. 0745-531218

Timisoara — str. Banu Mărăciune nr.25 tel. 0256-472002
e-mail: poartacerului@gmail.com

BISERICA POARTA CERULUI

“O poartă deschisă către ceruri”

Să nu te
părăsească
bunătatea și
credințioșia:
leagă-ți-le la gât,
scrie-le pe tablita
inimii tale.

(Proverbele 3:3)

Lacrimile unei mame

În zgomotul unei vremi de aspră însingurare, când nimic nu mai semăna cu nimic, când orice valoare umană stătea clătinată, gata să cadă în hațșul de lațuri ale durerii și silniciei, săbii de dragoste, ca niște fulgere inverse, croiau căi largi de lacrimă până la cer, până la Cel Atotputernic, atât de largi și așa de bine pavate cu credință, cu nădejde și dragoste, că făcură să coboare împlinirea, tăiară capetele hidrei disperării, aduseră acel răspuns îndelung crezut, nădăjduit, cerut...

Crescusem în Adunare, în mijlocul dragostei și învățaturii lui Hristos. Gustasem bunătatea Domnului. Când îmi visam o familie, îl vedeam pe tata: credincios, curajos, muncitor și demn, intransigent cu greșelile lui, dar și cu ale altora, în virtutea principiilor biblice care nu iartă pe cine calcă, în mod repetat și fără să se pocăiască. Adevărul, și vedeam alături pe mama: căldură cu nume de alint, mereu ascultătoare de Dumnezeu și de soțul ei, mereu îndrăgostită de surori și de frați, iubindu-L pe Hristos și iubindu-și familia cu atâta ferveare, că rugile ei nu rămas-au vreodată neascultate...

Dar, ca și asupra neprihănitului Iov, veniră încercările. Numai că eu nu eram neprihănit. Mâna fină a poeziei mă mângâiasse, îi prinsesem gustul... Și a început a mă trage după ea. O admiram la alții și o iubeam mai mult sau mai puțin tănuț. În Adunare n-o găseam, doar în negura tavernelor, în tovărășia altor asemenea seduși. Poezia, s-o fi luând ea din natură, de pe stradă sau din cărți, dar lecții de poezie, numai de-aici! Îmi ziceam eu înșelându-mă. Așa am părăsit Adunarea, care-mi imprimase totuși o formă a sufletului care nu a putut fi ștearsă, oricât de adânc aveam să mă scufund. Pentru că asta a urmat: scufundarea. O formă, ca forma pe care flăcările dintr-un furnal o dau fierului: curgătoare și incandescentă. Am negat valorile în care fusesem crescut, chiar dacă tata mă avertizase: „Dacă fugi de Dumnezeu, El îți va sta împotriva!”

(continuare în pagina 2)

(continuare din prima pagină)

Am plonjat după voia minții mele în valurile nesățioase ale unei lumi de care, până atunci, dragostea lui Dumnezeu mă ferise. Ce mai rămânea, decât ca balena care l-a înghițit pe Iona să mă înghită și pe mine? Și așa s-a întâmplat. Lumea se zbătea ca valurile grozave ale mării. Priveam, trăiam, înțelegeam... Știam de ce ajunsese acolo. Dar nimic nu mă putea face să accept să mă întorc. Îmi era scârbă de mine, uneori, dar mereu făceam planuri de mai bine care, bineînțeles, nu se împlineau niciodată. Poți zidi castele în pânțele unui chit? Dumnezeu însă, mă păstra. De ce? Eu nu acceptam ca altcineva să fie stăpânul meu. Credeam că eu și numai eu hotărâsc... Credeam că-mi conduc singur... balena! Amară ironie!

Rugile unei mame pentru copilul ei, ele au străpuns totul, au spulberat minciuna pe care Amăgitorul încerca să mă țeasă. Când îmi spune acum că „simțeam că inima mi se rupea în bucăți când te ceream lui Dumnezeu”, îmi și imaginez „bucățile” inimii mamei mele gravitând împrejurul Tronului de Har al lui Dumnezeu, fiecare cât o rugăciune pe care numai o mamă îndurerată ar putea-o înălța.

Era o vreme a încercărilor, a experiențelor dure, când „gustul” lumii, atât de dulce la început, se transforma în amărăciune. Când toate porțile care păreau a se deschide înaintea unui tânăr plin de energie și de talent, așa cum mi se părea că sunt – și cum toți tinerii sunt ispițiți a crede despre ei înșiși – se închideau pe rând, exact atunci când aproape credeam că am trecut, lăsându-mă iarăși singur și decepționat. Nu ascultasem când ar fi trebuit și, menajându-mi cu vise mărețe orgoliul, îmi contempnam fiecare eșec așa cum o mamă își privește copilul născut mort: „Nu-i nimic, voi face altul, o voi lua de la capăt.” Sau ca făcătorul de poduri din poveste: „Voi face altul pe mal în jos, altul mai trainic și mai frumos.” Așa îmi ziceam, iar Satana își frecă mâinile de bucurie că uitasem înțelepciunea Bibliei, care spune: „Dar cel rău nu este fericit și nu-și va lungi zilele, întocmai ca umbra, pentru că n-are frică de Dumnezeu.” (Eclesiastul 8:13)

Până când, după mai mulți ani, după o întreagă tinerețe ratată, distrus trupește și secăt în suflet, lângă un pat de spital, am căzut în genunchi strigând, cu tot ce mai rămăsese din mine: „Doamne, iartă-mă! Eu nu mai însemn

nimic. Mai jos de-atât nu se poate! Aici e iadul... Numai Tu mai poți face ceva din mine!” Era în ianuarie. Aveam aproape 30 de ani.

Și Dumnezeu a lucrat. El lucrează încă. A luat tot ce a fost rău, a luat inima și cuvintele mele, a luat tot ce era murdar și nedemn în viața mea. De atunci totul s-a întors, din pe dos, cum fusese, pe față. Toate experiențele trecute îmi arată puterea Sa. Acum pot spune ca Pavel: „Nu mai trăiesc eu, ci Hristos trăiește în mine.” Pacea Sa a inundat totul, transformându-mă pe mine și lumea...

În dimineața care a urmat pocăinței mele depline, lângă patul meu de spital era mama. Știusese tot timpul că se roagă pentru mine, dar cum o vedeam: dragostea femeii care-și dorea copilul mântuit și care cunoștea și iubea pe Acela ce dăduse „pe singurul Său fiu” pentru mine, fiul ei... Rugăciunile ei neobosite au ținut ani de zile mâna lui Dumnezeu deasupra mea, chiar dacă această mână purta nuiua. Numai așa puteam fi salvat. Numai așa, cioplit mereu și dureros, cu daltă rugăciunii unei mame credincioase. Nici un copil nu se va putea ascunde de rugăciunile unei astfel de mame. Nici o lacrimă a unei astfel de mame nu va rămâne nenumărată de Dumnezeu!

Nici acum nu pot înțelege cum de n-am realizat câtă dragoste purtau rugăciunile mamei. Cum dar să înțeleg dragostea lui Dumnezeu? Dragostea veșnică și incomparabil altfel și mai mare decât dragostea de mamă... Și nu pot pricepe cum am fost eu și cum sunt alții gata să respingă această dragoste, pentru beneficiile de nimic ale lumii în dezintegrare... Nu pot compara cu nimic, dragostea lui Dumnezeu. Ca și cum olarul și-ar jertfi propriul fiu pentru salvarea unei bicisnice oale...?! Doamne, îți mulțumesc pentru că nu înțeleg! Fiindcă așa, încep să cred. Ce înțeleg, este cuvântul apostolului Pavel: „Fugi de poștele tinereții și urmărește neprihănirea, credința, dragostea, pacea, împreună cu cei ce cheamă pe Domnul dintr-o inimă curată.” (2 Timotei 2:22). Dragii mei tineri, sau mai puțin tineri, dacă n-ați făcut așa la vremea convenită, lacrimile unei mame pot ține mâna lui Dumnezeu deasupra voastră până o veți face. Dar aveți grijă: ea va purta nuiua! „Căci Domnul pedepsește pe cine-l iubește și bate cu nuiua pe orice fiu pe care-l primește.” (Evrei 12:6).

Ionatan Piroasca

SĂ NE CUNOAȘTEM UNII PE ALȚII...

În acest număr al buletinului duminical am dori să cunoaștem o soră care se închină Domnului în biserica noastră – **sora Cojocarul Mărioara**.

Sora Mărioara (56 de ani) a încheiat un legământ cu Domnul prin botezul în apă în data de 26 noiembrie 2006, iar pentru întorcerea sa la El, Domnul s-a folosit de o soră credincioasă care i-a vorbit despre adevărul sfânt. Sora Mărioara se recupera după un accident vascular cerebral de care recunoaște astăzi că numai Domnul a vindecat-o, iar o prietenă credincioasă a vizitat-o, vorbindu-i despre Dumnezeu și despre credința în El. Sora Mărioara venea din părțile Olteniei și nu știa prea multe despre Dumnezeu, dar cuvintele prietenei sale au sensibilizat-o și au făcut-o să caute apropierea de Domnul. După ce a aflat mai multe despre El, sora a cerut să fie vizitată și de un păstor, prilej cu care a acceptat în inima ei pe Domnul ca Mântuitor personal. Sora Mărioara este văduvă, și are o fiică – Bianca, aceasta fiind plecată la studii în SUA. Bianca este căsătorită cu Dănuț, și deși cei doi frecventează biserica, nu au făcut încă pasul hotărâtor de a se împăca cu Dumnezeu. Totuși sora noastră se roagă ca Domnul să le atingă inimile și la timpul potrivit să-i ajute să devină membri ai familiei Sale.

Domnul a fost îndurător față de sora Mărioara și deși ea nu a cunoscut apropierea de El o mare parte a vieții, Dumnezeu i-a purtat de grijă prin numeroase necazuri și încercări și, mai mult decât atât, a vindecat-o de cancer în urmă cu 8 ani. Astăzi, sora este recunoscutoare pentru minunea lui Dumnezeu, întrucât la repetarea analizelor care odată arătau cancer, acum ele au demonstrat că sora este perfect sănătoasă. Lăudat să fie Domnul! Pentru toate binecuvântările pe care i le-a dăruit în viață și pentru că a trecut-o biruitoare prin multe încercări, sora Mărioara îl laudă pe Domnul și caută să facă voia Lui în trăirea pe acest pământ. Cuvântul din Scriptură care o reprezintă pe sora este cel din Psalmul 150 – „Lăudați pe Domnul! Lăudați pe Dumnezeu în locașul Lui cel sfânt, lăudați-L în întinderea cerului, unde se arată puterea Lui! Lăudați-L pentru isprăvile Lui cele mari, lăudați-L după mărimea Lui nemărginită! [...] Tot ce are suflare să laude pe Domnul! Lăudați pe Domnul!”

Fie ca Domnul să o binecuvânteze cu multă credință, să o însoțească mereu și să-i dăruiască din belșug harul Său!

Am dori, ca și biserica, să o purtăm în rugăciune pe sora Mărioara întreagă săptămâna viitoare, să ne rugăm pentru sănătatea ei deplină și pentru copiii dânzei, ca ei să-L găsească și să-L urmeze din toată inima pe adevăratul Mântuitor.

... a consemnat Andreea Homoșdean

CONCURS BIBLIC

Cercetați... Epistolele către ROMANI și COLOSENI!

36. Ce se va întâmpla cu cel care umblă cu strâmbătate?
37. Cum trebuie să se poarte credinciosul față de un om din afara Bisericii?
38. Completați versetul: „... fără plată... harul lui Dumnezeu... într-un singur om... din belșug...” (...)
39. Ce virtute este numită de Pavel legătura desăvârșirii?
40. Care e singura situație în care nu trebuie să ne temem de o stăpânire (conducere) omenească?

Răspunsurile la întrebările din nr. trecut sunt următoarele: 31/ Cuvântul lui Hristos (Col. 3:16) 32/ Imoralitatea sexuală, necurăția, patima, pofta rea și lăcomia (Col. 3:5) 33/ „Și tot ce a fost scris... a fost scris pentru... pentru ca prin răbdarea și mângâierea pe care o dau... să avem nădejde.” (Rom. 15:4) 34/ Aristarh (Col. 4:10) 35/ În Hristos (Col. 1:19; 2:9)

Au participat ca răspunsuri la întrebările 26 – 30 din nr. trecut al buletinului următoarele persoane: Natașa Buzea, Nicoleta Cioagă, Emilia Dărăban, Elena Ghiță, Elena Hack, Andreea Hepeș, Ramona Jurmescu, Elena Merț, Estera Nistor, Elena Râșcu, Mirela Șomrak și Estera Ursan.

Regulament: La acest concurs pot participa toate persoanele care iubesc și cercetează Scripturile. Răspunsurile (însoțite fiecare de cel puțin o referință biblică) vor fi trimise în maxim 4 zile de la publicarea întrebărilor (respectiv până joi seara), întrucât rezolvarea acestora va apărea în numărul viitor al buletinului. Participanții pot trimite răspunsurile la adresa de mail buletin.duminical@yahoo.com sau le pot introduce în cutia buletinului duminical din holul bisericii. Domnul să vă binecuvânteze și mult spor la cercetarea Scripturilor!

...rubrică realizată de Dana C. Popa